

Hvornår er du stolt af dit arbejde?

29. november 2022

Der er meget snak om manglen på plejepersonale, travlhed og forråelse og for lidt fokus på de mange dygtige medarbejdere, som brænder for at gøre en forskel for borgere og beboere. Vi har spurgt fire medarbejdere om stolthed i SOSU-faget.

Magdalena Atanassova Hamid, Lisbeth Madsen, Tanya Cohen og Annette Schou. Foto: Kommunikation

*Af Kommunikation // kommunikation@diakonissen.dk
(<mailto:kommunikation@diakonissen.dk>)*

Når beboerne stråler, bliver jeg stolt

Magdalena Atanassova Hamid er social- og sundhedshjælper og aktivitetsambassadør på Plejehjemmet Salem:

”Jeg bliver stolt af mig selv, når beboerne siger, at jeg gør det godt – så håber jeg, at de mener det, for jeg gør mit bedste. Jeg bliver også glad, når mine kolleger anerkender mig. Nye kolleger fortæller for eksempel, at de har været glade for den måde, jeg har modtaget dem på, og at de føler sig trygge ved mig.

Jeg har været her i 22 år og er meget stolt af plejehjemmet. Vi har høj kvalitet og et godt omdømme. Vi prioriterer altid beboernes behov først og fremmest. Vi har mange aktiviteter som koncerter i atriumgården, kreaehygge på afdelingerne, besøgshund og musikquiz. Og vi går næsten dagligt ture ved Gentofte Sø. Det betyder meget for beboerne at få stimuleret sanserne.

Forleden havde vi besøg af nogle børn, som optrådte med en julekoncert. Det gik som smurt, fordi det var godt planlagt, og alle beboerne strålede. Så er jeg stolt af mit arbejde.”

Magdalena Atanassova Hamid. Foto: Karen Grønkjær Kjeldsen.

Tema: Stolt SOSU'er

Velfærdsteknologi på tværs

(/nyheder/velfaerdsteknologi-paa-tvaers)

En bro fra folkeskolen til SOSU-uddannelserne

(/nyheder/en-bro-fra-folkeskolen-til-sosu-uddannelserne)

Med en SOSU-uddannelse som karrierevej

(/nyheder/med-en-sosu-uddannelse-som-karrierevej)

SOSU er så meget mere end ældrepleje

(/nyheder/sosu-er-saa-meget-mere-end-aeldrepleje)

Et personligt bidrag til uddannelsen af sundhedspersonale

(/nyheder/et-personligt-bidrag-til-uddannelsen-af-sundhedspersonale)

Struktur og overblik

Lisbeth Madsen er uddannelsessekretær på Diakonissestiftelsens social- og sundhedsuddannelser, hvor hun er med til at skabe de bedste rammer for både elever og undervisere:

”Jeg har det bedst, når jeg kan mærke, at undervisningen kører, og vi er foran. Så er betingelserne på plads for, at vi kan uddanne de bedste SOSU-hjælpere og – assistenter, som kan komme ud og gøre gavn hos borgerne

Jeg er stolt af mit arbejde, når det lykkes mig at være så meget på forkant, at jeg har en idé om, hvad mine kolleger har brug for, allerede inden de kommer og beder om det!

Det er vigtigt for mig at være struktureret og have overblik i mit arbejde. Jeg HADER at være bagud!”

Lisbeth Madsen. Foto: Thomas Wittrup.

Jeg vil se og anerkende mennesker

Tanya Cohen arbejder i Diakonissestiftelsens Hjemmepleje med at bringe pleje og omsorg ud til borgere på Frederiksberg:

”Jeg er stolt af mit arbejde hver dag! Det er den bedste arbejdsplads med verdens bedste kolleger!

Hjemmepleje handler om interaktion mellem mennesker. Og jeg bliver stolt, når jeg kan mærke, at borgerne bliver glade og føler sig set og hørt som mennesker i forbindelse med mine besøg.

Det er dejligt, når jeg hos borgerne oplever en fortrolighed i dialogen med den enkelte. Når jeg kan være der for dem på en måde, som giver dem overskud til at spørge ind til mig og min verden: ’Nå, fangede du noget på din fisketur i weekenden?’ kan de finde på at spørge.

Så bliver jeg stolt, for så føler jeg, at jeg er lykket med at se og anerkende dem som mennesker i en grad, så de gør det samme med mig.”

Tanya Cohen. Foto: Thomas Wittrup.

Et glimt i øjet fra en beboer kan gøre mig stolt

Annette Schou er social- og sundhedsassistent på Diakonissestiftelsens plejehjem Søster Sophies Minde:

”Det lyder lidt som en kliché. Men jeg er stolt over mit arbejde, når jeg kan mærke, at min indsats gør en forskel for beboere og pårørende. Når jeg får et klem i hånden og et glimt i øjet fra en beboer eller en rar og anerkendende kommentar fra en pårørende på grund af noget, jeg har gjort. Så føler jeg, at jeg har gjort noget godt og bliver stolt over mit job.

Livet skal leves hele livet, og på Søster Sophies Minde forsøger vi at være et plejehjem, hvor det er muligt. Når en beboer for eksempel ligger for døden, så prioriterer vi omsorg og nærvær med udgangspunkt i personens behov og ønsker – også helt til det sidste. Nogle har brug for ro og måske en hånd at holde i. Andre vil gerne have musik i stuen og selskab omkring sig. Vi forsøger, at være der for dem og give dem, hvad de har brug for. Jeg er stolt over, at vi er med til at sikre en værdighed omkring beboernes sidste tid.”

Annette Schou. Foto: Thomas Wittrup.